

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola I. Leonis Papae I. Ad Episcopos Per Campaniam Et Picenvm, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

lector, imperatores de rebus sacris leges sancientes, id ipsum monitu sanctorum præsulum, ex scriptis legibus statuisse; nimirum ut imperatoria auctoritate coercerentur, qui ecclesiasticas sanctiones parvipenderent. Vide Baronium anno 458. numero 4.

EPISTOLA I.

LEONIS PAPÆ I.

AD EPISCOPOS PER CAMPANIAM
ET PICENVM, &c.

I. <i>Vt nullus episcopus seruum alterius ad officium clericatus promoueat.</i> II. <i>Vt quicumque ad sacerdotium, vel viduarum mariti, vel habentes numerosa coniugia, promoti fuerint, ab ecclesiasticis officiis arceantur.</i>	III. <i>Quod vsuras, non solum clerici exigere non debeant, sed nec laici.</i> IV. <i>Vt clericus nec suo nec alieno nomine fenus exercent.</i> V. <i>Vt si quis sacerdotum contra interdicta fecerit, a suo submo-ueatur officio.</i>

Leo episcopus urbis Romæ, vniuersis episcopis per Campaniam, Picenum, Tusciam, & per vniuersas Italiae prouincias constitutis, in Domino salutem.

Vt nobis gratulationem facit ecclesiarum status salubri dispositione compositus, ita non leui nos moerore contristat, quoties aliqua contra statuta Canonum, ecclesiasticamque disciplinam præsumpta vel commissa cognoscimus: quæ si non, qua debemus vigilantia, reseruemus, illi, qui nos speculatores esse voluit, excusare non possumus, permittentes sincerum corpus ecclesiæ (quod ab omni macula purum custodire debemus) ambientium improba contagione foedari, cum ipsa sibi membrorum per * dissimulationem compago non congruat.

Ann. Christi 445. qui fuit annus pontificatus S. Leonis quartus scripta est hæc epistola. Idem in epistola Damasi papæ.

* dissimulationem

I.

Admittuntur passim ad ordinem sacrum, quibus nulla natalium, nulla morum dignitas suffragatur: & qui a dominis suis libertatem consequi minime potuerunt, ad fastigium sacerdotii, tamquam seruilis vilitas hunc honorem iure capiat, prouehuntur: & probari Deo se posse creditur, qui Domino suo necdum probare se potuit. Duplex itaq; in hac parte reatus est, quod & sacrum * mysterium

Dist. 54. Admittuntur.

* ministerium

G iij

talis consortii vilitate polluitur, & dominorum, quantū ad illicitā vsurpationis temeritatem pertinet, iura soluntur. Ab his itaque, fratres carissimi, omnes prouinciæ vestræ abstineant sacerdotes: & non tantū ab his, sed ab illis etiam, qui aut originali, aut alicui conditioni obligati sunt, volumus temperari: nisi forte eorum petitio aut voluntas accesserit, qui aliquid sibi in eos vendicant potestatis. Debet enim esse immunis ab aliis, qui diuinæ militiæ fuerit aggregandus: vt a castris dominicis, quibus nomen eius adscribitur, nullis necessitatis vinculis abstrahatur.

C A P. I I.

Qualis vero vniciue natalium honestas & morum esse debeat, qui sacri altaris ministerio est sociandus, & 2. Timoth. 3. Leuit. 21. Apostolo nos docente, & diuina præceptione didicimus, & Canonum regulis, a quibus plerosque fratrum declinasse, & penitus deuiasse reperimus. Nam constat ad sacerdotium peruenisse viduarum maritos, quosdam etiam, quibus fuerint numerosa coniugia, & ad omnem licentiam vita liberior, ad sacrum ordinem passim patefactis aditibus fuisse permisos, contra illam beati Apostoli 1. Timoth. 3. vocem, qua talibus reclamationem, dicens: *Vnius uxoris virum.* Et contra illud antiquæ legis præceptum, quo indicitur Leuit. 21. & cauetur: *Sacerdos virginem uxorem accipiat, non viduam, non repudiatam.* Hos ergo, quicumque tales admissi sunt, ab ecclesiasticis officiis, & a sacerdotali nomine, apostolicæ sedis auctoritate iubemus arceri; (nec hoc enim sibi poterunt pro arbitrio vendicare, cuius capaces, per hoc quod illis obstiterat, non fuerunt) huius discussionis curam nobis specialiter vendicantes, vt, si qua forsitan, de his commissa sunt, corrigantur, ne liceat vltra committi, & ne qua excusatio de ignoratione nascatur: quamquam ignorare nunquam licuerit * sacerdotem, quid Canonum fuerit regulis definitum. Hæc ergo ad prouincias vestras, per Innocentium, Legitimum, & Segetium fratres & coepiscopos nostros scripta direximus: vt quæ male pullulasse noscuntur, radicitus euellantur, & messem dominicam zizania nulla corrumpant. Ita enim fructum vberem, quæ sunt sincera, præstabunt, si ea, quæ natam segetem enecare consueuerunt, diligentius amputentur.

* sacerdoti,

